

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel.

I maj månad 1987 överlämnade landskapsstyrelsen en framställning till landstinget med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (1987-88 Lt-Ls framst. nr 1). Lagförslaget antogs med vissa ändringar av landstinget i december 1987. Emellertid förordnade Republikens president att lagen skulle förfalla. Presidentens skrivelse till landskapsstyrelsen med meddelande om att lagen förordnats att förfalla är sålydande

"Till Ålands landskapsstyrelse

Ålands landsting har den 21.12.1987 fattat beslut om antagande av landskapslag om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, sedan Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande i ärendet och efter att ha inhämtat utlåtande av Högsta domstolen, funnit att enligt landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel skall vid tillverkning och annan hantering av livsmedel rikets livsmedelslag (526/41) och 29 med stöd av denna givna förordningar tillämpas i landskapet. Genom landstingsbeslutet skall till landskapslagen fogas en ny 3a §, enligt vilken landskapsstyrelsen oavsett vad i de genom landskapslagen antagna riksförfattningarna stadgas kan besluta, att livsmedel som enligt i Sverige gällande bestämmelser får saluföras där även får hållas till salu och överlåtas i landskapet.

Landstingsbeslutet hänför sig till lagstiftningen om idkande av näring och om hälsovård. Enligt 13 § 1 mom. 9 och 16 punkten självstyrelselagen har landstinget med vissa undantag lagstiftningsbehörighet på dessa områden. Till undantagen hör stadgandet i 11 § 2 mom. 15 punkten självstyrelselagen, enligt vilken lagstiftningen om köttkontroll hänförs till rikets lagstiftningsbehörighet. Detta område är i lagstiftningen huvudsakligen reglerat genom lagen om köttkontroll och genom bestämmelser som givits med stöd av den. Förordningen om kött och köttprodukter, förordningen om livsmedel från djur som behandlats med läkemedel och förord-

ningen om djupfrysta, frysta och frusna livsmedel, vilka genom landskapslagen antagits att gälla i landskapet, innehåller även bestämmelser om den kvalitet saluförda köttprodukter skall ha för förebyggande av sanitära olägenheter. Även dessa bestämmelser bör därför hänföras till lagstiftningen om köttkontroll. Landstingsbeslutet innebär att dessa bestämmelser i landskapslagen, vilka nu i sak överensstämmer med rikets lagstiftning, kommer att avvika från rikslagstiftningen. Landstinget har därför överskridit sin lagstiftningsbehörighet. På grund härav har Jag med stöd av 14 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland beslutat förordna att förevarande landskapslag skall förfalla; vilket landskapsstyrelsen härmed till kännedom meddelas.

Helsingfors, i statsrådet den 25 mars 1988.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Mauno Koivisto

Justitieminister Matti Louekoski"

Såsom framgår av Republikens presidents citerade skrivelse innehöll ifrågasvarande lag bestämmelser om att landskapsstyrelsen kunde besluta att livsmedel som är godkänt för försäljning i Sverige skulle få säljas även i landskapet. Avsikten med lagen var att få till stånd ett bredare urval av livsmedel i handeln. En sådan effekt skulle dock inte ha uppkommit som en direkt följd av lagens ikraftträdande, eftersom det i lagen förutsattes att landskapsstyrelsen skulle fatta ett särskilt beslut i ärendet.

Enligt landskapsstyrelsens uppfattning finns det fortfarande orsak att försöka uppnå de mål som låg till grund för den fällda lagen. Landskapsstyrelsen föreslår därför att det i ärendet antas en ny lag i vilken presidentens skrivelse beaktas.

Trots att det av presidentens skrivelse följer att de i den gällande lagen ingående bestämmelserna om kött och produkter därav endast till viss del är av rikslagstiftningsnatur, har kött och produkter därav helt uteslutits från den grupp av svenska livsmedel som kan vara föremål för det beslut som avses i lagförslaget. Att en så vid inskränkning görs föranleds av ändamålsenlighetsskäl. I förslaget har i klagörande syfte även intagits en bestämmelse om att beslutet om godkännande av ett svenskt livsmedel inte får avse livsmedel om vilket rikets lagstiftande organ har rätt att lagstifta. Denna avvikelse från den tidigare antagna lagen medför i praktiken inte någon inskränkning i landskapsstyrelsens möjlighet att godkänna

svenska livsmedel för försäljning i landskapet. Anledningen härtill är att landskapsstyrelsens beslut, enligt såväl lagförslaget som den tidigare antagna lagen, för att vara lagligt endast får avse livsmedel om vilka landstinget äger rätt att lagstifta.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel

-----

I enlighet med landstingets beslut **fogas** till landskapslagen den 23 maj 1977 angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77) en ny 3a § som följer:

3a §

Oavsett vad i de i 1 § avsedda författningarna stadgas kan landskapsstyrelsen besluta att livsmedel som enligt i Sverige gällande bestämmelser får saluföras där även får hållas till salu och överlåtas i landskapet. Vad här sägs gäller dock inte kött och produkter därav eller livsmedel i fråga om vilka rätten att i landskapet lagstifta tillkommer rikets lagstiftande organ.

I beslut som avses i 1 mom. skall anges livsmedlets namn enligt handelsedd samt namnet på den som tillverkat eller berett livsmedlet och skall därutöver vid behov livsmedlet specificeras ytterligare.

Denna lag träder i kraft den 1988.

Mariehamn den 14 april 1988

V i c e l a n t r å d

Gunnevi Nordman

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson